

پول مان را در کدام صندوق بگذاریم؟

را حله شعبانی - قبل از هر موضوعی باید با صندوق سرمایه‌گذاری آشنا شویم. صندوق سرمایه‌گذاری مجموعه‌ای از سهام، اوراق مشارکت و سایر اوراق بهادار است که فرصت سرمایه‌گذاری واسطه‌ای را برای افراد به وجود می‌آورد. اغلب افرادی که قصد سرمایه‌گذاری غیر مستقیم و با حداقل ریسک در بورس را دارند، جامعه هدف صندوق‌ها محسوب می‌شوند. در واقع صندوق‌های سرمایه‌گذاری که زیر نظر سازمان بورس و برخی بانک‌ها و موسسه‌های اعتباری فعالیت می‌کنند، نقش واسطه مالی را برای این افراد ایفا می‌کنند تا سرمایه‌گذاری کم ریسک‌تر و حرفه‌ای‌تری داشته باشند. شما برای سرمایه‌گذاری در صندوق‌ها نیاز به دانش حرفه‌ای بورس نخواهید داشت. علاوه بر این زمان زیادی هم از شما نخواهد گرفت و درگیر کارهای اداری و مالی چندانی نیستید، چرا که بیشتر موارد توسط مدیر و متولی صندوق انجام می‌شود. با حداقل مبلغ نیز می‌توانید در صندوق‌ها سرمایه‌گذاری کنید. در کمترین مدت نیز می‌توانید واحد سرمایه‌گذاری خود را نقد کنید. دقت کنید که صندوق‌ها انواع

مختلفی دارند و صندوقی مناسب است که بانک اصل پول را تضمین کرده باشد. صندوق‌ها ممکن است حداقلی از سود را تضمین کرده باشند. اگر تضمین حداقل سود برای صندوق وجود نداشته باشد در شرایط خاص که بازدهی صندوق کاهش پیدا کند سود شما هم می‌تواند کم شود و بانک و صندوق سرمایه‌گذاری تعهدی در این زمینه ندارند. صندوق‌ها معمولاً پیش‌بینی سودی دارند که همان عددی است که معمولاً در بانک به شما اعلام می‌شود. اما سود قطعی صندوق می‌تواند با این عدد تفاوت داشته باشد.

میانگین بازدهی صندوق

پیش از سرمایه‌گذاری در هر صندوق، دانستن میانگین بازدهی صندوق در طول چند ماه گذشته بسیار مهم است. دو صندوق دو بانک مختلف ممکن است پیش‌بینی سود یکسانی داشته باشند اما با تحقیق در باره عملکرد چند ماه گذشته آن‌ها می‌توانید ببینید که در کدام یک سود بیشتری کسب می‌کنید.

هزینه و مدت ابطال

اگر می‌خواهید در صندوق سرمایه‌گذاری بانکی پول بگذارید حتماً در باره مدت زمان و هزینه ابطال اطلاعات کافی کسب کنید. برخی

صندوق‌ها برای ابطال سرمایه‌گذاری ممکن است هزینه‌ای در نظر بگیرند. این هزینه ممکن است رقمی ثابت به ازای هر واحد سرمایه‌گذاری ۱۰۰ هزار تومانی باشد یا ممکن است پول شما برای مدتی مثلاً یک ماه در حسابی مسدود شود. مطمئن شوید که حالت برداشت بدون جریمه و هزینه ابطال به چه صورت است. در باره مدت ابطال و این که دقیقاً چند روز بعد پول در حسابتان است هم اطمینان حاصل کنید. دقت کنید تعداد روزهایی که به شما اعلام می‌شود روز کاری است و روزهای تعطیل و آخر هفته‌ها را در نظر بگیرید.

دوره بازپرداخت سود

دوره بازپرداخت سود هم از دیگر مواردی است که باید به آن توجه کنید. در حالی که بیشتر صندوق‌ها به صورت ماهانه سود پرداخت می‌کنند ممکن است صندوقی سودش را هر سه ماه پرداخت کند. به علاوه ممکن است بتوانید بین دوره‌های مختلف پرداخت سود هم انتخابی داشته باشید. طبیعی است که در صورت وجود چنین شرایطی با انتخاب دوره‌های طولانی‌تر، سود بیشتری برای شما در نظر گرفته می‌شود. روز پرداخت سود هم لزوماً اول ماه نیست. بنابراین اگر این موضوع برای شما اهمیت دارد در این باره هم حتماً سؤال کنید.

سرنوشت گروه فلزات و فولاد بعد از بخشنامه چالشی دولت و تحرکات بازارهای جهانی

گانه پیش روی فولادی‌ها

جواد غیائی
تحلیل‌گر بورس

فولادی و اقبال به گروه‌های معدنی (حلقه قبل از فولاد) و محصولات فلزی (حلقه بعد از فولاد) بود. این موضوع سرنوشت گروه فولادی را که با توجه به وضعیت مناسب بازارهای جهانی، روشن بود دچار ابهاماتی کرده است. در ادامه ضمن بررسی وضعیت شاخص در خصوص وضعیت کلی گروه فلزی و فولاد توضیح خواهیم داد.

بازار سرمایه کشور بعد از استراحتی که در هفته اول مهرماه تجربه کرد، در هفته دوم این ماه، سه روز صعود قوی و دو روز متعادل را تجربه کرد تا در آستانه ورود به کانال ۱/۵ میلیون واحد قرار بگیرد. یکی از علل توقف روند صعودی بازار در هفته اول آذرماه، موضوع بخشنامه جدید قیمت‌گذاری زنجیره فولاد بود. بخشنامه‌ای که موجب یک سکنه در گروه

جهش بورس بعد از استراحت یک هفته‌ای

بازار سرمایه بعد از سه ماه افت پیاپی، ۱۰ روز پایانی آبان را صعودی بود تا خیال فعالان بازار از افت بیشتر راحت شود. اگر قرار باشد بازار متعادل شود، به نظر می‌رسد سطح ۱/۵ میلیون واحد نقطه مناسبی باشد. در هر حال، چه بازار متعادل شود و چه صعودی بماند، تحلیل بنیادین گروه‌ها و نمادها و شناخت گروه‌های پیشرو و گروه‌هایی که می‌توانند بازدهی بهتری داشته باشند، ضروری است. گروه فلزات با نسبت قیمت به درآمد گذشته نگر حدود ۱۵ یکی از گروه‌های مهم بازار است.

کدام گروه‌های بازار، P/E کمتر از ۲۰ دارند؟

نسبت قیمت به درآمد یکی از مهم‌ترین شاخص‌های تحلیل بنیادین است. هرچه این نسبت کمتر باشد به معنی ارزنده بودن سهم است؛ یعنی قیمت آن به نسبت سودی که شرکت می‌سازد بالا نیست. طبق گزارش بورس طی آبان ماه نسبت قیمت به درآمد کل بازار کاهش یافت و به محدوده ۲۰/۷ رسید. اما برخی گروه‌ها هستند که نسبت قیمت به درآمد پایین‌تر دارند و برخی نیز همچنان نسبت‌های

گروه	نسبت قیمت به درآمد گذشته نگر (P/E ttm)
استخراج نفت	۶/۴
عرضه برق و گاز و بخار	۱۰/۶
بیمه	۱۲
پتروشیمی	۱۳/۷
بانک	۱۵/۲
معدنی	۱۵/۹
فلزات اساسی	۱۶/۹
کل بازار	۲۰/۷
پالایشی‌ها	۲۸/۲
صنایع غذایی	۴۷/۷
قند و شکر	۶۰
حمل و نقل	۷۲/۷
انبوه‌سازی	۹۲
محصولات چوبی	۱۰۵/۷
وسایل ارتباطی	۲۱۳

فلزی‌ها در داخل با یک ابهام بزرگ مواجه شدند و آن دستورالعمل جدید دولت برای تنظیم و قیمت‌گذاری زنجیره فولاد بود که دو هفته‌ای است نقل محافل اقتصادی کشور است؛ از دولت و مجلس تا اتاق بازرگانی و بورس و صدا و سیما



بالا تر را حفظ کرده‌اند که می‌تواند نشان دهنده ریسک خرید در این گروه‌ها از نظر بنیادین باشد. جدول نسبت قیمت به درآمد گروه‌های مختلف در انتهای آبان ماه را طبق محاسبات بورس نشان می‌دهد. البته جدول نسبت قیمت به درآمد گذشته نگر است و ممکن است با توجه به چشم انداز صعودی سودآوری شرکت‌ها، این نسبت با ارائه گزارش‌های ۹ ماهه و ۱۲ ماهه شرکت‌ها به شدت افت کند. در این میان گروه‌های صادراتی بیشترین شانس را برای کاهش این نسبت به کمتر از ۱۰ دارند. چرا که اولاً هم اکنون این نسبت بسیار کمتر از سایر گروه‌ها و در محدوده ۱۵ است و ثانیاً با رشد نرخ ارز و رشد نرخ‌های جهانی، چشم انداز بهبود قیمت و سود دارند.

فلزی-معدنی درگیر دوگانه دولت و بازار

در این میان گروه‌های فلزی و معدنی با نسبت قیمت به درآمد حدود ۱۵ وضعیت مناسبی دارند. هر دو گروه صادراتی‌اند و قیمت‌های جهانی با قدرت در حال صعود است. فولاد که در اوج کرنا از حدود ۴۰۰ به ۳۳۰ دلار رسیده بود، اکنون از قیمت‌های قبل از کرنا هم عبور کرده و در محدوده ۵۰۰ دلار معامله می‌شود. همین اتفاق قبلاً برای مس هم افتاده بود. پول پاشی در اقتصاد جهان برای پیشگیری از آثار سوء کرنا وضعیت کالاهای اساسی را خوب کرده بود که شکست ترامپ هم مزید بر علت شد تا حال کالاهای اساسی مثل نفت و فلزات خوب تر شود. شکست ترامپ ریسک تنش و چالش در اقتصاد جهانی را کم کرد، اونس طلا را نزولی کرد و کالاهای اساسی را صعودی. همه چیز خوب بود اما فلزی‌ها در داخل با یک ابهام بزرگ مواجه شدند و آن دستورالعمل جدید دولت برای تنظیم و قیمت‌گذاری زنجیره فولاد بود که دو هفته‌ای است نقل محافل اقتصادی کشور است؛ از دولت و مجلس تا اتاق بازرگانی و بورس و صدا و سیما.

دولت به دنبال حذف رانت یا تولید رانت یا کسب درآمد؟

بخشنامه دولت در نگاه اول می‌خواهد قیمت‌گذاری همه زنجیره فولاد را به بورس کالا بسپارد که اتفاق خوبی است. اما همزمان قیمت‌گذاری و سهمیه‌بندی و امضای طلایی هم وجود دارد! سپردن قیمت‌گذاری به بورس کالا به معنی سپردن قیمت‌ها و تخصیص به نظام بازار است. طبق تحلیل‌ها این دستورالعمل جدید به نفع معدنی‌ها و فلزی‌ها و تا حدودی به ضرر فولادی‌هاست. (حلقه اول و آخر زنجیره

نفع می‌برند و حلقه وسط ضرر می‌کند) اما معدنی‌ها که هم اکنون هم حاشیه سود بالایی دارند چرا باید با افزایش قیمت مواجه شوند؟ برخی می‌گویند که دولت می‌خواهد با افزایش قیمت محصولات معدنی، حاشیه سود ناخالص آن‌ها را افزایش دهد و از سوی دیگر با افزایش حقوق مالکیت دولتی (عوارض دریافتی دولت از معادن) بر درآمد خود بیفزاید. برخی نیز این نگاه را قبول ندارند و اصلاح زنجیره را به نفع عبور از خام‌فروشی محصولات فولادی و حرکت به سمت صادرات بیشتر محصولات فلزی (حلقه نهایی زنجیره) می‌دانند.

فعلاً همه چیز مهم است

اما آن چه مهم است این که فعلاً ندهاها و تشکلهای مختلف در این خصوص اختلاف نظر شدید دارند. مجلس مخالف بخشنامه دولت است. در سوی دیگر در بخش خصوصی هم اتفاق نظر نیست. اتاق ایران با بخشنامه جدید موافقت و از آن حمایت کرده است در حالی که اتاق تهران مخالف آن است! به تازگی هم جلساتی برگزار شده تا شاید در آن بازنگری شود. بنابراین فعلاً هیچ چیز معلوم نیست و بعید به نظر می‌رسد که در نتیجه رفت و برگشت‌ها، تفاوت عجیب و بنیادین در حاشیه سود گروه‌های مختلف به صورت ناگهانی ایجاد شود. بازار هم همین جمع‌بندی را داشته و از ابتدای هفته گذشته به روند قبلی خود بازمی‌گردد. در این شرایط وضعیت معدنی‌ها از همه بهتر است و فولادی‌ها هم با توجه به قیمت‌های جهانی و در صورت اصلاح نسبی بخشنامه دولت می‌توانند چشم انداز خوبی داشته باشند.